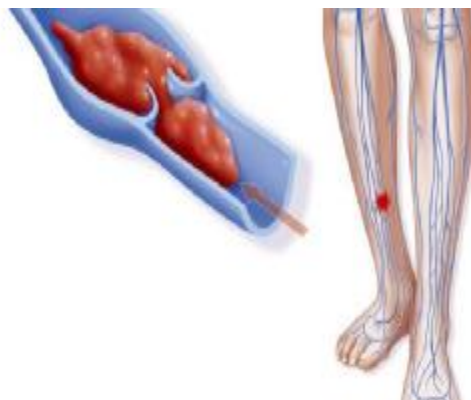

ترومبوز وریدهای عمقی

DVT

تهیه کننده: واحد آموزش و بخش CCU
تائید کننده: مدیر گروه داخلی قلب و عروق

تاریخ تدوین: 93/9/10

تاریخ آخرین بازنگری: 1401/6/1

تاریخ بازنگری بعدی: 1405/6/1

ویرایش: 02

کد: ATH-PSY/ED-118

منبع: کتاب Braunwald's Heart Disease

ترومبوز وریدهای عمقی (DVT)

ترومبوز وریدهای عمقی زمانی رخ می دهد که خون در داخل وریدهای (پسیاهرگها) عمقی اندامها لخته می شود که معمولا این حالت در پاها بیشتر اتفاق می افتد. این لخته ها خطرناک هستند به این دلیل که ممکن است شکسته شوند، وارد جریان خون شده و شریانهای ریه را مسدود کنند و منجر به صدمه دائمی یا مرگ شوند.

علل ایجاد DVT

زمانی که خون درون وریدهای عمقی پاها، آهسته تر از زمان معمول حرکت می کند یا زمانی که فاکتورهایی وجود دارند که تمایل خون به لخته شدن را افزایش می دهند و یا مواردی که لایه داخلی وریدها دچار آسیب شده باشد، ترومبوز وریدهای عمقی رخ می دهد که شامل:

- قرار گرفتن به مدت طولانی در حالت نشسته
- محدودیت حرکتی یا ناتوانی در راه رفتن به دلیل بیماری و یا هرگونه مشکل سلامتی
- در شکستگی های لگن و ران
- جراحی های بزرگ مثل جراحی های استخوان و مفاصل
- در برخی بیماران قلبی، عروق واریس دار، سرطانها و افرادی که از قرصهای ضد بار داری استفاده می کنند.
- در افراد چاق، سیگاری و در افراد باردار شانس عارض شدن بیماری بیشتر است

علائم بیماری

غالبا تا زمانی که وریدهای بزرگ و اصلی کاملا مسدود نشود هیچ علامتی ندارند:

در افراد مبتلا این علائم دیده می شود:

- افزایش دمای پا
- درد و تب
- تورم یک طرفه پا (قوزک و ساق و حتی ران)
- التهاب، قرمزی، پرخونی و کبودی اندام مبتلا
- در صورت حرکت لخته به ریه نیز علائمی مانند تنگی نفس، درد قفسه سینه و خلط خونی دیده می شود.

تشخیص

- شرح حال
- معاینه و مقایسه پاها
- انجام آزمایشات
- سونوگرافی داپلر عروق پا و گاه از CT آنژیوگرافی برای بررسی وضعیت ریه استفاده می شود.

درمان

- هدف از درمان جلوگیری از پیشرفت لخته و حرکت آن به سمت شریانهای ریوی و ایجاد آمبولی و در نهایت جلوگیری از عوارض بیماری است.

- تجویز ضد انعقادها باید با احتیاط و تحت نظارت کادر درمان (پزشک معالج) تجویز شود.

- بررسی آزمایشگاهی مانند کنترل PTT – INR – PT به طور منظم انجام می شود.

نکته: از کلگزان به منظور پیشگیری از بروز ترومبوز وریدهای عمقی در بیماران پرخطر مانند افرادی که در معرض جراحی های بزرگ یا شکستگی های وسیع قرار گرفتند نیز استفاده می شود.

نکات قابل توجه :

- داروها را در ساعت مشخص میل کنید.
- فقط با نظر پزشک داروی خود را تعویض نمایید.
- وارفارین با بعضی مواد غذایی تداخل اثر دارد، بنابراین غذایی ثابت که با مصرف وارفارین، تحت نظر متخصص تغذیه رژیم مطابقت دارد استفاده نمایید. (از مصرف سبزیجات برگ سبز تیره مثل اسفناج و کاهو خودداری کنید)
- در صورت بروز علائمی مانند سردرد، سرگیجه، درد، ادرار خونی، خونریزی لثه، مدفوع سیاه و خونریزی از بینی به پزشک معالج یا اولین مرکز درمانی مراجعه کنید.
- در انجام جراحی و اقدامات دندانپزشکی، پزشک را از داروهای مصرفی خود مطلع کنید.
- قبل از شروع هر داروی جدیدی (شیمیایی و گیاهی) پزشک خود را مطلع سازید. زیرا ممکن است با داروهای ضد انعقاد تداخل داشته باشد.
- در صورت دستور انجام آزمایشات دوره ای حتما در زمان مقرر انجام گردد.
- با توجه به دستور پزشک معالج می توانید روزانه پیاده روی کوتاه داشته باشید.
- با توجه به دستور پزشک معالج ورزش های مورد نیاز پاها را انجام دهید .

راههای پیشگیری

- از ایستادن و نیز نشستن طولانی مدت پرهیز کنید.
- روزانه پیاده روی داشته باشید.
- هر از گاهی در پشت میز پاها را ورزش دهید.
- هنگام خواب و یا در زمان استراحت پاها را مدتی بالاتر از سطح بدن قرار دهید.

- پس از شروع درمان با داروهای ضد انعقاد، توصیه می شود: به مدت حداقل 2 هفته (طبق تجویز پزشک معالج) استراحت داشته باشید که این ممکن است عجیب به نظر آید زیرا بی حرکتی یکی از عوامل ایجاد لخته است اما نکته اینجاست که زمانی که داروها تجویز می شوند خطر تکه شدن لخته و حرکت آنها به نقاط مختلف بدن وجود دارد و می تواند باعث انسداد رگهای اصلی و اختلال در خونرسانی شود بنابراین به شما توصیه می شود در طول درمان استراحت داشته باشید و پاها را بالاتر از سطح بدن قرار دهید

(در چند روز اول درمان و تا زمانی که آزمایشات نشان دهنده عملکرد مطلوب داروها باشد، ترجیحا استراحت مطلق توصیه می شود)

پس از اتملم دوره استراحت، توصیه می شود که راه رفتن را آغاز کنید و از ایستادن و نشستن های طولانی مدت (بیش از 2 ساعت) پرهیز کنید. در صورتی که بیمار به داروهای ضد انعقاد پاسخ ندهد و لخته از بین نرود، ممکن است درمان جراحی مدنظر قرار می گیرد.

- پس از گذراندن دوره حاد و زمانی که بیمار شروع به راه رفتن

می کند: پوشیدن جورابهای واریس به منظور بهبود بازگشت خون وریدی و کاهش التهاب توصیه می شود.

این جورابها که غالبا از جنس لاستیک هستند باید در طول روز پوشیده و شبها خارج گردد.

- در زمان استراحت پاها بالاتر از سطح قلب قرار گرفته شود.

- به منظور برطرف شدن درد، داروهای مسکن ممکن است تجویز شود.

طراحی و چاپ: روابط عمومی بیمارستان آتیه

آدرس: تهران، شهرک غرب، تقاطع بلوار

فرحزادی و شهید دامن

تلفن بیمارستان: 82721

فاکس بیمارستان: 88086095

سایت بیمارستان:

www.atiehhospital.ir